

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2024.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (ΣΤ' ΛΟΥΚΑ). Ήχος πλ.
δ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρα
Ἄρτεμιου, τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου
Πατρός, ἡμῶν Γερασίμου, καὶ τῆς
Ὁσίας ἡμῶν Ματρώνης, τῆς
Χιοπολίτιδος.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της
ημέρας:

<https://www.synaxarion.gr/gr/m/10/d/20/sxsaintlist.aspx>

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 - Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ

χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι μὲ πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**
ὁ β' χορός.
- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**
 - **Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματι μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.**
 - **Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.**
 - **Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**

- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, καὶ λογικὴν λατρείαν, σοὶ Χριστέ προσφέρομεν, ὅτι ηὐδόκησας, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Κύριε, Κύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, ἀλλὰ εὐδόκησον, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, διὰ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε Σιών ἁγία, Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, Θεοῦ κατοικητήριον· σὺ γὰρ ἐδέξω

πρώτη, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τῆς
Ἀναστάσεως.

**Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά. - Ὁκτώηχος,
Ἦχος πλ. δ.'**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατρός Λόγος, πρὸ τῶν
αἰώνων γεννηθείς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν
χρόνων, ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀπειρογάμου
σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν
θανάτου ὑπέμεινε, καὶ τὸν πάλαι
νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε, διὰ τῆς
ἑαυτοῦ Ἀναστάσεως.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

**Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος
Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

**Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι, φωτισθεὶς τὴν
διάνοιαν, τὸ τῆς πλάνης ἔφυγες σκότος
Ἐνδοξε, καὶ τῷ φωτὶ προσεπέλασας,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ταῖς χάρισιν
αὐτοῦ, καταυγάζεις τὰ πέρατα· διὸ
πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων
λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπιπνοία τοῦ Πνεύματος, μυηθεῖς γνῶσιν ἔνθεον, τὸν τῶν ὅλων Κτίστην ἔγνωσ Ἄρτέμει, καὶ τοὺς τῆ κτίσει λατρεύοντας, πανσόφως διήλεγξας, καὶ ὠδήγησας λαοὺς, εἰς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν, δι' ὃν ἤθλησας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω τῶν καμάτων, λυτρωθῆναι ἰκετεύων, διαφθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πολυτρόποις κολάσεσι, χαλεπαῖς μαστιγώσεσι, παραδοὺς αἰκίζεσθαι τὸ πολυάθλον, καὶ καρτερώτατον σῶμά σου, θεόφρον Ἄρτέμει, οὐκ ἠρνήσω τὸν Χριστόν, οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας, ἀλλ' ὑπέμεινας, ὡς περ πάσχοντος ἄλλου ἀναμένων, τὰς μελλούσας ἀντιδόσεις, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου. Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν μοναστῶν ποδηγέτης, καὶ Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς, τὸ τῆς Πελοποννήσου, ἐγκαλλώπισμα θεῖον, Γεράσιμος ὁ μέγας, ὁ νῦν παρ' ἡμῶν εὐφημούμενος ἄριστα·

πρόκειται γὰρ πανδαισία πνευματική,
τοῖς πιστοῖς πᾶσιν ἀκόρεστος.

ἡ

**Ἁγίας Ματρῶνης Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου
κληθεῖς.**

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας Ματρῶνα πανολβία,
καὶ τὰ κατορθώματα τίς ἐξειπεῖν
πρεπωδῶς καὶ ἀνυμνῆσαι δυνήσεται ;
βροτείαν φύσιν, καὶ γὰρ παρήνεγκε
παναοίδιμε· Ἀγγέλων ἠγάσθητε, ταῦτα
πληθὺς καὶ Θεόν, τὸ ἀσθενές τὸ τῆς
φύσεως ἐνδυναμοῦντα, μεγάλως ἦνεσε
καὶ ἐδόξασεν· ἀλλ' οἱ τρυφῶντες τῶν
καλῶν τῶν σῶν, ἐκ πόθου πάντες σὲ
μελπωμεν, τὸ πρὸς δύναμιν χρέος ὡς
εἰκὸς ἀφοσιούμενοι.

**Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.**

**Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου. Ἦχος α'. Τῶν
Οὐρανίων ταγμάτων.**

Δεῦτε χορὸς τῶν ἀζύγων καὶ μοναστῶν ἡ
πληθὺς, ἐν τῇ Μονῇ τῇ θείᾳ, Ὁμαλῶν
ἔνθα κεῖται, τὸ σκῆνος τοῦ Ὁσίου τὸ
θαυμαστόν, Γερασίμου καὶ πάνσεπτον,
καὶ δαψιλῶς ἐμφορεῖσθε τῶν ἐξ αὐτοῦ,
τεραστῶν τὰ παράδοξα.

ἡ

**Ἁγίας Ματρώνης Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου
κληθεῖς.**

Τῆς ἐγκρατείας πυρὶ πῦρ θεοφόρε,
παθῶν ἐναπέσβεσας καὶ πῦρ ἀνήφθη
σοι, τοῦ θεοῦ πάνσεμνε ἔρωτος, ὃς
πᾶσαν ὕλην, φιλοκοσμίας
ἐναπετέφρωσε, καὶ ὄλην σε ἔπεισε
μετατεθῆναι ἐκ γῆς πρὸς οὐρανῶν τῷ
φρονήματι, καὶ ἰσαγγέλωσ, ἐν γῆ βιώσαι
μικροῦ πανθαύμαστε· καὶ νῦν Ἀγγέλοις
συγχορεύουσα, ὧν καὶ τὸν βίον
ἐζήλωσας, σὺν αὐτοῖς ἐκδυσώπει, τοῦ
σωθῆναι τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

**Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου. Ἦχος α'. Τῶν
Οὐρανίων ταγμάτων.**

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀμυθήτους μάκαρ διήνυσας,
ὡς ἀληθῶς ἀγῶνας, δυναμούμενος
σθένει, ἄνωθεν τοῦ πάντων προνοητοῦ,
τοῦ καὶ σὲ ἀναδείξαντος, ἐν τοῖς καιροῖς
τοῖς ἐσχάτοις ὡς ἀληθῶς, εὐσεβείας εἰς
ἀπόδειξιν.

ἡ

**Ἁγίας Ματρώνης Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου
κληθεῖς.**

Χριστὸν ἐξ ὄλης ποθήσασα καρδίας, καὶ
τούτου τῷ ἔρωτι τρωθεῖσα πάνσεμνε,

ένεγκαμένην κατέλιπες, καὶ κόσμου
σχέσιν, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ἀοίδιμε·
βοῶσα νυμφίε μου, σὲ ἐπεπόθησα, καὶ
τετρωμένη τῷ ἔρωτι τῷ σῶ ὀπίσω, σοῦ
διὰ βίου παντὸς ἐφέψομαι· ὃς καὶ ὡς
νύμφην ἀδιάφθορον εἰς οὐρανίους
μετέστησε, σὲ Ματρῶναν νυμφῶνας· ὄν
ἡμῖν ἴλεων ἔργασαι.

**Δόξα .. Τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Ἦχος
πλ. β΄**

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι, τρωθεὶς τὴν
ψυχὴν ἱερῶς Γεράσιμε πανθαύμαστε τὸν
τῶν γεννητόρων πόθον ἀπώσω, καὶ
συγγενῶν καὶ φίλων σαυτὸν ἀποχωρίσας,
ἐμάκρυνας φυγαδεύων, τόπον ἐκ τόπου
ἀμειβόμενος· καὶ δὴ ἐκ πολλῶν ἐνθέου
βίου παραδειγμάτων, τὸ τῆς ἀρετῆς, μέλι
ὡς ἐξ ἀνθέων, οἷα τις σοφὴ
συλλεξάμενος μέλισσα, ἐν τῇ σαυτοῦ
ψυχῇ, ὡς ἐν σίμβλῳ νοητῶ ἐναπέθηκας·
διό σε ὁ Χριστὸς θαυμάτων ἐνεργείαις
ἐδόξασεν ἐν γῆ καὶ τῆς χαρᾶς τῶν
ἐκλεκτῶν ἐν οὐρανῶ κατηξίωσεν· ἧς καὶ
ἡμᾶς μιμητὰς τοῦ σοῦ βίου γενομένου,
ἀξιωθῆναι πρέσβευε, τοὺς ἐτησίως
τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

ἦ

**Δόξα .. Τῆς Ἁγίας Ματρῶνης. Ἦχος πλ.
β΄.**

Ἀσκητικὴν ὀδεύσασα ὀδόν, παθῶν
σαρκὸς ἐνέκρωσας ὀρμάς, ὦ Ματρῶνα
θεόσοφε· τοῦ γὰρ ὅλως τὴν ἡδύτητα
ἀπειπαμένη θεόφρον, μόνον, τὸ ἀόρατον
κάλλος ἐπόθησας. καὶ παστάδα τὴν ἐν γῆ
καταλιποῦσα προθύμως, οὐρανίων μετὰ
τέλος παναοίδιμε θαλάμων ἠξίωσαι· ἐν
οἷς νοητῶς τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, μετὰ
τῶν φρονίμων παρθένων, ὡς παρθένος
ἀδιάφθορος συγχαίρεις, καὶ γέγηθας
ἀκορέστως, ὠραιότητος αὐτοῦ
κατατρυφῶσα τῆς ἀκηράτου· Αὐτὸν
ικέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν .. Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ
φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ
τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ
Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα
προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν
μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός,
διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν
ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ
τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες,
ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν
ικέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, **ἐλεηθῆναι**
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἑσπέρας προκείμενον.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Ἦχος β΄.

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
 ἐνεδύσατο.**

**Στίχος. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ
 περιεζώσατο.**

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
 ἐνεδύσατο.**

**Στίχος. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
 οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
 Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
 ἐνεδύσατο.**

Τὰ Ἀναγνώσματα.

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
 .(Κεφ. δ΄7).**

**Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν
 ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ
 τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν
 μεμέτρηται· πολὺὰ δέ ἐστι φρόνησις
 ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρωσ βίος**

ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ
γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ
ἀμαρτωλῶν μετετέθη· ἠρπάγη, μὴ κακία
ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήση
ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος
ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς
ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.
Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους
μακροῦς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου
πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ
νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ
τοιούτον, **ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1).

**Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἄψηται αὐτῶν βάσανος.** Ἔδοξαν ἐν
ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ
ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ
ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν
ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων
ἐὰν καλασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα
παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται,
ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν
αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν
χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο

αυτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. κδ' 25).

Ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρῖνε πάντα ὑγιῶς. ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θάρσει ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς

βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι
 καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ
 ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν
 νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ
 συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει
 εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε
 πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῶ. Οὐ
 φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν
 που χρονίζη· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς
 ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς χλαίνας
 ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου
 καὶ πορφύρας ἐαυτῇ ἐνδύματα.
 Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν
 πύλαις, ἠνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ
 μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς.
 Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς
 Φοῖνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις.
 Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ
 εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα
 αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ
 ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσση
 αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς,
 σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ
 ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ
 ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα
 αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 ἦνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες
 ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν
 δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας
 πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον
 κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ

εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη
αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων
αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ
αὐτῆς.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων

έν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- Ἔτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ**

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς**
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

**ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἀγίου Ἀρτεμίου Ἦχος α'.

**Χαῖρε καὶ εὐφραίνου μεγαλομάρτυς
Ἀρτέμιε, στρατιῶτα τοῦ μεγάλου
Βασιλέως ἄριστε· Θεῷ γὰρ
εὐηρέστησας, καὶ πάντων ὑπεριδῶν, ἐν
οὐρανοῖς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον
ἀπέληφας. Ὅθεν ἡ σορὸς τῶν λειψάνων
σου, παντοίων νόσων ἀποσοβεῖ ἐξ
ἀνθρώπων, τῶν μετὰ πίστεως
προσκυνούντων τὴν ἱεράν σου εἰκόνα.
Χριστὸν γάρ, ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς ἐν πᾶσι
τοῖς πέρασιν ἐδόξασέ σε τρισόλβιε.**

Εἰς τὴν Λιτὴν Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου.

Ἦχος α'.

**Τὸν θεοειδῆ ἀσκητὴν, καὶ νεοφανῆ ἐκ
τῆς Ἐώας ἀστέρα, θεῖον Γεράσιμον
εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔτι ζῶν,
μεγάλως ἠγωνίσαστο, ταῖς ἐπαγρύπνοις
αὐτοῦ στάσεσιν, ἀμέσως παριστάμενος
τῷ Κυρίῳ, διὸ καὶ μετὰ θάνατον ἡ θεῖα
σορὸς αὐτοῦ τοῖς προσιούσι πηγάζει
ἀεννάως τὰ θαύματα· ὑπὲρ ὧν καὶ
πρεσβεύει ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Θεῷ
δωρηθῆναι αὐτοῖς τὸ μέγα ἔλεος.**

Εἰς τὴν Λιτὴν Τῆς Ὁσίας Ματρῶνης

Ἦχος. δ'.

**Ἄραμένη τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων,
 προθύμως τῷ καλοῦντι Χριστῷ
 ἠκολούθησας, καὶ διὰ βίου, πόνοις τῆς
 ἀσκήσεως συσταυρωθεῖσα αὐτῷ,
 ἀξιοπρεπῶς συνδοξάζη σεμνή· καὶ τῶν
 ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων τοῖς τιμίαις
 συνηδομένη αἰοίδιμε πνεύμασιν, **ικέτευε
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,****

Αμήν.

**Εἰς τὸν στίχον . Ἀπόστιχα Στιχηρὰ . Τὸ
 Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ.**

Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ὁ καταβάς
 ἐξ οὐρανοῦ, ἦλθες ἐπὶ θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ
 ἀθάνατος, πρὸς τοὺς ἐν σκότει, τὸ φῶς
 τὸ ἀληθινόν, πρὸς τοὺς πεσόντας, ἢ
 πάντων Ἀνάστασις, ὁ φωτισμός, καὶ ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

**Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
 εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.**

Χριστὸν δοξολογήσωμεν, τὸν ἀναστάντα
 ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν καὶ σῶμα γὰρ
 ἀναλαβὼν, τῷ πάθει ἀπ' ἀλλήλων
 διέτεμε, τῆς ἀχράντου μὲν ψυχῆς ἐν Ἄδη
 κατελθούσης, ὃν καὶ ἐσκύλευσε, τάφῳ δὲ
 διαφθορὰν οὐκ οἶδε τὸ ἅγιον σῶμα, τοῦ
 Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν
 οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.**

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν
Χριστέ, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, δι'
ἧς ἡμᾶς ἠλευθέρωσας, τῆς τυραννίδος
τοῦ Ἄδου, καὶ ὡς Θεὸς ἐδώρήσω, ζωὴν
αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.**

Ἦ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀκατάληπτε
Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, διὰ Σταυροῦ
παθῶν, ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας, ταφὴν
δὲ καταδεξάμενος, καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ,
συνανέστησας τὸν Ἄδὰμ χειρὶ
παντοδυνάμω. Δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ
Ἐγέρσει, δι' ἧς δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν
αἰώνιον ζωὴν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, ὡς
εὐσπλαγχνος.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ
Ἄθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι καὶ ἡ τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄνθεσιν
ῥαῖζομένη, Ἀρτέμιε βοᾷ σοι, θεράπον
Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ
ἐλλίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν δούλων
σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

**Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε,
Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος
προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρῶην
κατάρτας, τὸν Ἄδὰμ ἠλευθέρωσε· διό σοι
Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ
Παρθένω ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ**

Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα,
προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,**

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ’.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφήν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, **Κύριε δόξα σοι.**

**Ἀπολυτίκια Ἦχος δ'. Ταχὺ
προκατάλαβε.**

Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους
καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, **σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ἔτερον Ἁγίου Ἀρτεμίου Ἦχος α'. Τοῦ
λίθου σφραγισθέντος.**

Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε,
ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην
κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρᾳ μεγίστη
πιεσθεὶς διὰ τὴν πέτραν, Χριστόν, καὶ
αἰκισθεὶς στέφος ἐδέξω τοῦ μαρτυρίου
μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ

ένισχύσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι,
 δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
 ἰάματα.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Γερασίμου εἰς
 Ἦχον α' .**

**Τῆς σαρκὸς χαλινώσας τὰ σκιρτήματα
 ἅπαντα, καὶ τὰ πάθη νεκρώσας,
 ἐγκρατείας τοῖς βέλεσιν, ἀνήχθης πρὸς
 ἀπάθειαν σοφέ, ὡς ἄσαρκος βιώσας ἐκ
 πηγῆς· διὰ τοῦτο καὶ θαυμάτων πηγὰς
 προχέεις ἡμῖν τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ
 σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ
 θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ
 σε ἡμῖν, φρουρὸν Γεράσιμε.**

Δόξα ... τῆς Ἁγίας Ματρῶνης. Ἦχος α'.

**Μονάσασα θεαρέστως ἐναρέτως
 ἐβίωσας, καὶ χάριν ἰαμάτων ἐκομίσω
 Ματρῶνα θεόληπτε· θαυμάσια δὲ
 τελέσασα φοβερὰ, Μονὴν συνεκρότησας
 ἱερὰν· προσενήνοχας πληθὺν τῶν
 πιστευσάντων σοι παμμακάριστε· δόξα
 τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ
 στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
 σοῦ πᾶσιν ἰάματα.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε
 τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν
 ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ,
 ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
 πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
 Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί·**

δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· **δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.**

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,

ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιστώτου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- **Ὅτι** ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
 Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
 εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
 σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
 αἰῶνας αἰώνων.

Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
 Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
 τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
 Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
 σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
 ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
 Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ **φιλόανθρωπος.**

Ἄμην.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2024.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (ΣΤ' ΛΟΥΚΑ). Ἦχος πλ.

δ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρας
Ἄρτεμίου, τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου
Πατρός, ἡμῶν Γερασίμου, καὶ τῆς
Ὁσίας ἡμῶν Ματρώνης, τῆς
Χιοπολίτιδος.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας**

τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
 ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.**

Ἄμήν.

❖ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ
 γ')**.

❖ Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
 στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν
 σου **(ἐκ β')**.

Ψαλμὸς 3.

❖ **Κύριε**, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
 θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
 ἐμέ·

- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
- ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
- ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.
- ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
- ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
- ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 - ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
 - ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
 - ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

 - ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 - ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμός 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἔρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

- ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.
- ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
- ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
- ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
- ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
- ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·
- ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταιί σοι;
- ❖ μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
- ❖ κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

- ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 - ❖ ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 - ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 - ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
 - ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

- ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
- ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.
- ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
- ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
- ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
 - ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
- ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).
- ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
- ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

- ❖ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἃ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
- ❖ γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν
ψυχὴν μου·
- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου,
Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῆ εὐθείᾳ. ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
- ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ
ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου
- ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου
εἰμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς
κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν

καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων

τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

**Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαγχνος,
ταφὴν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.**

**Ἀπολυτίκια Ἰησους δ'. Ταχὺ
προκατάλαβε.**

**Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους
καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, **σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.****

**Ἔτερον Ἁγίου Ἀρτεμίου Ἰησους α'. Τοῦ
λίθου σφραγισθέντος.**

**Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε,
ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην
κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρα μεγίστη
πιεσθεὶς διὰ τὴν πέτραν, Χριστόν, καὶ
αἰκισθεὶς στέφος ἐδέξω τοῦ μαρτυρίου
μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ
ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,
**δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.****

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Γερασίμου εἰς
Ἰησους α'.**

**Τῆς σαρκὸς χαλινώσας τὰ σκιρτήματα
ἅπαντα, καὶ τὰ πάθη νεκρώσας,
ἐγκρατείας τοῖς βέλεσιν, ἀνήχθης πρὸς
ἀπάθειαν σοφέ, ὡς ἄσαρκος βιώσας ἐκ
πηγῆς· διὰ τοῦτο καὶ θαυμάτων πηγὰς
προχέεις ἡμῖν τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ
σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ
σε ἡμῖν, φρουρὸν Γεράσιμε.**

Δόξα ... τῆς Ἁγίας Ματρώνης. Ἦχος α'.

**Μονάσασα θεαρέστως έναρέτως
ἐβίωσας, καὶ χάριν ἰάμάτων ἐκομίσω
Ματρῶνα θεόληπτε· θαυμάσια δὲ
τελέσασα φοβερὰ, Μονὴν συνεκρότησας
ιεράν· προσενήνοχας πληθὺν τῶν
πιστευσάντων σοι παμμακάριστε· δόξα
τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι, **δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ πᾶσιν ἰάματα.****

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε
τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν
ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ,
ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί·
δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· **δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.****

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν. Ἦχος πλ. δ΄.

**Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων,
καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς Γυναίξιν ἐβόα·
Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς
Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε, κράξατε
ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων.**

Δόξα Πατρί ... Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς
ὁσίαις προσέταξας Γυναίξιν, κηρῦξαι τὴν
ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ
δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι,
καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν
κατεπλήττετο, ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ
ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος,
ἐν αὐτῷ κατακείμενα, καὶ πιστεύσας
ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι**

σώζεις ἅπαντας Σωτήρ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς
γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ
πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην
ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν
λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν
λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ
μέγα κειμήλιον, ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ
διεπράχθη τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις τῶν
ἀρχαίων ἐγκλημάτων, διὰ τοῦτο βοῶμεν
αὐτή. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς
εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, **τὸν πανάγιον
Τόκον σου.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Ἦχος
πλ. δ'.**

Ἄνθρωποι τὸ μνήμά σου, Σωτήρ
ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκτῆς
θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθέασαντο,
ἐγνηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται
εὐηγγελίσαντο τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν
Σιών, Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων,
καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου.
Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί ...

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ Γυναῖκες
κομίσασαι, φωνῆς Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ
τάφου ἤκουον, Παύσασθε τῶν δακρῶν,
καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε,

κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς
ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν ... Θεοδοκίον.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ
κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ
ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναέ, καὶ
Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα,
ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον
γένονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
ἡμῶν, τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον
ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα,
πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. **Ἐπὶ
σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
δόξα σοί.**

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα ἦχος
πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.**

Τὴν ῥοώδη ἀπείπω Μήτηρ σκηνήν, τῆς
ἀσκήσεως ἦρω χρηστὸν ζυγόν, Ματρῶνα
αἰδίμε, καὶ ὀπίσω εἰσέδραμες, τοῦ
Νυμφίου τοῦ κάλλει, ωραίου καὶ
ἔκραζες, ἀποθάνω ὡς ἴδω, τὴν σὺν
ὠραιότητ᾽ ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις ἐντροφᾶν
ἡξιώθης, τῆς αἴγλης καὶ λαμπρότητος,
τῆς Τριάδος θεόληπτε· διὸ πίστει βοῶμέν
σοι· πρόσδεξαι ὕμνους ἡμῶν, ὧ̃ σεμνή,
τῶν παισμάτων ἄφεςιν ἀμείβουσα, ταῖς
πρὸς Θεόν σου πρεσβείαις δεόμεθα.

Ἁγίου Ἀρτεμίου ὁ αὐτός.

Ἐξ οἰκείων αἱμάτων ὁ ἀθλητής, ἑαυτῷ πορφυρίδα βάψαι καλῶς, ὠραῖος τοῖς μίγμασι, τῷ Χριστῷ προσενήνεκται, τρισηλίου δόξης, φωτὶ λαμπρυνόμενος· καὶ ἡμᾶς φωτίζων, αὐτὸν μακαρίζοντες· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τελοῦντες λαμβάνομεν, ἰαμάτων χαρίσματα, ᾧ ἐν πίστει βοήσωμεν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ τελούντων τὴν φωσφόρον καὶ εὔσημον μνήμην σου.

Δόξα ... τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμετοχος τῶν Ἀγγέλων μακάριε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως χαρίσματα ἔλαβες τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους τῶν πίστει τιμώντων σε, ὄθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνεις τὰ πλήθη, καὶ παρέχεις ἰάματα τοῖς ἀνθρώποις Μακάριε. Θεοφόρε Γεράσιμε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τοῦ ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε, ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου τυφλώπτουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη καταύγασον

δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν
 μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως,
 μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με
 κάθαρον, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι·
 Θεοτόκε πανύμνητε, πρέσβευε τῷ σῶ
 Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 δωρήσασθαι τοῖς εὐσεβῶς **προσκυνοῦσι**
τὸν πανάγιον τόκον σου.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ Ἦχος πλ α'.

Στίχ. **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ**
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν
 σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου
 δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν
 ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου
 πάντας ἐλευθερώσαντα.

Στίχ. **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ**
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ
 Μαθήτριάι κερνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ
 τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς
 Μυροφόροις, Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ
 ἦσθητε, ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
 μνήματος.

Στίχ. **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ**
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς
 τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ'
 ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·

θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε,
τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

**Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμᾳ σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου. Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα Πατρί .. Τριαδικὸν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς
Σεραφεῖμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς,
ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ
σαρκωθεὶς **Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.**

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι
τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν
νεκροῖς τὸν ἀθάνατον, καὶ χαρὰς
εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ, Ἀγγέλου δεξάμεναι,
τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον. Ἵτι ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ.**Ἀντίφωνον Α΄.**

**Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς μὲ πειράζει,
ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με, ἐγὼ δὲ
πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι
τοῦτον.**

**Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ,
πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος,
συγκόψει γὰρ Χριστὸς, αὐχένας αὐτῶν,
τομὴ βασάνων.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ
φωτός, Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν
αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.**

Ἀντίφωνον Β΄.

**Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω,
ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθεῖσα
ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.**

**Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ
δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ
κολάσει.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ
προλέγει, τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν
ἓνα Θεὸν μέλπων, εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ,
μοναρχεῖ τὸ θεῖον.**

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλίνόν μοι
 τὸ οὔς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν
 ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γήν, δύνων πᾶς
 αὐθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ
 γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονᾶς
 τρισαγία ὁ Πατὴρ γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ
 ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα
 σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς
 συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
 κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ
 Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ
 ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν
 φροντίζειν.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα
 ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως Ἐθεὸς τοῦτο
 γὰρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον
 κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς
 σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός
σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός
σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν..

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

**Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.**

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου.
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΩΘΙΝΟΝ ΣΤ΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. κδ΄

36 – 53.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τὶ τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ Προφήταις καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως εἶδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες

τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν
 ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς·
 ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει
 Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν
 ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω εἰς
 Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ,
 εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 εὐλογεῖν αὐτόν αὐτούς, διέστη ἀπ'
 αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.
 Καὶ αὐτοὶ, προσκυνήσαντες αὐτόν,
 ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς
 μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ,
αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.
Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
 προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
 τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
 σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
 ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
 δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
 σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
 προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
 Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
 Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
 παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν

γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **θανάτῳ
θάνατον ὤλεσεν.**

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

➤ τότε ανοίσουσιν ἐπὶ τὸ
 θυσιαστήριόν σου μόσχους.
 Καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα ... Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις
 Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
 ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
 ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
 μου.

Πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
 καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν
 αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

KANONEΣ.

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ' Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ.
δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος,
 σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα
 θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν
 ὀδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ
 ἀναμέλλοντα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς
 μὴ θαυμάσωμεν, ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς
 πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν
 βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν
 ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου
 αἴδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου,
Κύριε.

Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν
 ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς
 ἐμφύτου σύμβολα, ἀϋλοῦ καθαρότητος,
 τῆ μορφῆ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς
 ἀναστάσεως, κράζει Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν
 γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν
 γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας,
 Θεοτόκε Παρθένε, διό σε πάντες
 γεραίρομεν, **τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν**
ἡμῶν

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.**

**Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

**Τὸν ἀγῶνα Μάρτυς τὸν καλόν, ὡς
ἀγωνισάμενος, καὶ τοὺς λαμπροὺς
στεφάνους κομισάμενος, τῷ φωτὶ
παρίστασαι, φωτιζόμενος κατὰ μέθεξιν
ἄϋλον· ὅθεν δυσωποῦμεν, φώτισον ἡμᾶς
ταῖς ἱκεσίαις σου.**

**Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

**Ἡ φαιδρά σου Μάρτυς ἑορτή, πάντας
συνεκάλεσε, χαρμονικῶς εἰς πανδαισίαν
σήμερον, προθεῖσα τοὺς ἄθλους σου, τὰ
παλαίσματα, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἔνστασιν,
ῶν κατατρυφῶντες, πίστει σε καὶ πόθῳ
μακαρίζομεν.**

**Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

**Νεκρωθέντα Μάκαρ ἐν σταυρῷ, τὸν
ἀκατανόητον, σωματικῶς κατανοήσας
Κύριον, τῆς ζωῆς τὸν αἴτιον, ἐθελούσιον
ἐπεπόθησας νέκρωσιν, τὴν διὰ βασάνων·
ὅθεν ἀθανάτου δόξης ἔτυχες.**

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον**

**Σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, Λόγος ὁ
ἀσώματος, ὑπερβολῆ φιλανθρωπίας
Πάναγνε, πάθει προσωμίλησε, καὶ
ἀπάθειαν τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασεν, ὁ**

δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

**Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου Γερασίμου.
Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.
Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Γνωσιν θείαν καὶ λόγον
χορήγησον, *Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, *ταῖς
τοῦ Γερασίμου, τοῦ σὲ μεγαλύναντος,
*ὑπεράγαθε, ὡς ἂν τούτου ὑμνήσω, *τῶν
ἀρετῶν τὰ παλαίσματα, καὶ τὰ τῆς
ἀσκήσεως σκάματα.

**Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Ἐκ νεαρᾶς τῆς ἡλικίας Ὅσιε, *ὄλον
ἀνέτεινας, *πρὸς Χριστὸν τὸν πόθον,
*οὐρανίῳ ἔρωτι, *καὶ κοσμικὴν
τερπνότητα, *παριδῶν θεοφρόνως,
*τούτου τοῖς ἴχνεσιν ἔσπευσας, *βίῳ
ἰσαγγέλω Γεράσιμε.

Δόξα Πατρί ...

Ῥημάτων θείων πληρωτῆς γενόμενος,
*πάτερ Γεράσιμε, *μετανάστης ὠφθης,
τῆς πατρίδος Ἄγιε, *γονεῖς
ἀπαρνησάμενος, *καὶ γήινων τὴν σχέσιν,
*καὶ ξενιτεύσας ἀπείληφας, *πλοῦτον
ἀληθῶς τὸν οὐράνιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τοῦ παντὸς τὸν αἴτιον. *ἐν
εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, *ὑπὲρ νοῦν καὶ

λόγον, τέτοκας Πανάχραντε. * ὃ ἦν μὲν
 διαμείναντα, τοῖς ἀνθρώποις δὲ πᾶσι, *
 τὴν σωτηρίαν βραβεύσαντα, * **καὶ τὴν ἐκ
 τοῦ Ἄδου ἀνάκλησιν.**

ή

Ὁ αὐτός. Ἁγίας Ματρῶνης. Ἦχος δ'.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
 ἡμῶν.

Ματρῶναν τιμήσωμεν, τὴν ἱερὰν ὧ
 θεόφρονες, καμάτους γεραίροντες τοὺς
 ὑπὲρ φύσιν αὐτῆς, καὶ τὰ σκάμματα, καὶ
 τὴν πρὸς ἀοράτους, ἀνένδοτον ἔνστασιν,
 ἐχθροὺς ἀλάστορας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
 ἡμῶν.

Ἀβέβαιον ἄστατον, ἅπαν εἰδυῖα
 πανθαύμαστε, τερπνὸν τὸ ὀρώμενον,
 μόνα ἐπόθησας, τὰ ἀόρατα, Ματρῶνα
 καὶ ἐμφρόνως, τὰ ἄνω Βασίλεια,
 κτήσασθαι ἔσπευσας.

Δόξα Πατρί ...

Ὡς κρίνον σε εὖοσμον, ὡς ῥόδον εὖχρουν
 ὑπέρτιμε, Θεὸς μέσον εὔρηκε, τῶν
 ἀκανθῶν καὶ αὐτοῦ, κατηγλάϊσε, ταῖς
 χάρισι Ματρῶνα, καὶ Χίοις σε ἔδειξε
 δόξαν καὶ καύχημα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ παλάτιον, εὐρυχωρότατον
πέφηνας, Θεοῦ παναμώμητε, μόνη
χωρήσασα, καθαρότητος, ἀγνή
περιουσία, χωρεῖν, ὃν οὐ δύναται, εὖρος
οὐράνιον.

Ὦδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν
ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν
σου, ἅγιος μόνη Φιλάνθρωπε.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς
ἀμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο
πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ, αὐτὸς γὰρ οὐχ
ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρα,
πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

**Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου,
Κύριε.**

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς
ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ
καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ
αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας,
τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον**

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης
ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνη
ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ

ἀμόλυντε, διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις
ἀεὶ μακαρίζομεν.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος.
Ὁδὴ γ´. Ἦχος β´. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.
Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

**Μαρτύρων καλλωπίζεσθαι, τοῖς
στεφάνοις Ἐνδοξε, ἐπιποθῶν ὑπήνεγκας,
τῶν μαστίγων καὶ τῶν στρεβλώσεων, τὰς
πικρὰς ἀλγηδόνας θεία χάριτι.**

**Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον σου, τῆς καρδίας
Πάνσοφε, ἡ σφοδροτάτη πρόσρηξις, τῶν
βασάνων· καὶ γὰρ ἐστήρικτο, νοητὴν ἐπὶ
πέτραν τὴν ἀσάλευτον.

**Στίχ. Ἁγίε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, καὶ νιφάσι
πάντοθεν, τῶν σπαραγμῶν κυκλούμενος,
σοῦ τὸ ὄμμα πρὸς τὸν δυνάμενον,
ἐνητένιζες σώζειν Ἀξιάγαστε.

**Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Θεοτοκίον**

Σεσάρκωται βουλήματι, ἐξ αἱμάτων
Δέσποινα, σοῦ παναχράντων Κύριος,
διασώζων τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ
Μαρτύρων τοὺς δήμους ἐπεσπάσατο.

**᾿Ωδὴ γ´. Τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Ἦχος πλ.
δ´. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

**Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

**Σταυρὸν βαστάζων τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῶν
ῶμων σου Πάτερ, ἀπὸ τόπου διατρέχεις
εἰς τόπον, ἀναβάσεις τὰς σεπτὰς,
μούμενος Γεράσιμε, ἀνδρῶν τῶν
ἐναρέτων, ὧν μιμητὴς ὦφθης ἄριστος.**

**Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

**Ισχὺν λαβὼν παρὰ Θεοῦ, ὡς ἐνεδύσω τὸ
σχῆμα, τῶν ἀγγέλων ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω,
ἀπεβάλου πᾶν φθαρτόν, ἐκ τῆς ψυχῆς
Γεράσιμε, ἀγγελικὴν ἐν πᾶσιν,
ἐπιδεικνύμενος ἄμιλλαν.**

Δόξα Πατρί ..

**Μαράνας Πάτερ τῆς σαρκός, δι' ἀρετῆς
τὰς ὀρέξεις, τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς
ἐκομίσω, καὶ τὸ σῶμά σου σαφῶς,
ἀφθαρτισθὲν Γεράσιμε, ἡ Κεφαλλήνων
νῆσος, ὡς θησαυρὸν μέγαν κέκτηται.**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

**Ὁρος ἐδείχθης νοητόν, ὡς ὁ προφήτης
προλέγει, καὶ κατάσκιον χαρίσμασι
θείοις, Θεοτόκε Μαριάμ· ἐκ σοῦ γὰρ
προελήλυθε, Χριστὸς σώζων τὸν κόσμον,
τοῖς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ πάθει.**

ἡ

**Αγίας Ματρῶνας Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς
ὕμνολόγους Θεοτόκε.**

Στίχ. Αγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἄσμάτων καὶ κρότων πανολβία, τὰ σὰ
ὄντως ἄξια τελεῖ, Θεὸν γὰρ τοῖς σοῖς
μέλεσι, τοῖς ἱεροῖς ἐδόξασας καὶ τούτω
θῦμα γέγονας, καὶ ἱερὸν καλλιέρημα.

Στίχ. Αγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὑδατος στενώσασα καὶ ἄρτου, ἐνδεία
Ματρῶνα κομιδῆ, γαστέρα πᾶσαν
ἔφεσιν, τὴν ταύτης ἐχαλίνωσας· διὸ
εὐρυχωρότατον, ἐν οὐρανοῖς πλάτος
ἔφθασας.

Δόξα Πατρί...

Μεγάλως ἀσκήσασα καὶ πόνοις, μεγάλοις
τιμήσασα Χριστόν, μέγала ὄντως
εὐρηκας, ἐν οὐρανόις τὰ ἔπαθλα, καὶ τὰ
βραβεῖα ἔνδοξε, τῶν ὑπὲρ φύσιν
καμάτων σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Νεκρὸς χρηματίζων οὐ γινώσκω, κακίας
τῷ κάρῳ συσχεθείς, καὶ μέθη
ἀπογνώσεως, βεβαπτισμένος Δέσποινα·
ἀλλ' ἢ νεκροὺς ζώσαντα τεκοῦσα, αὕτη
με ζώωσον.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἁγίου Ἀρτεμίου. Ἦχος δ' Ὁ
ὕψωθεις.**

**Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν
ἀήττητον, καὶ καθαιρέτην τοῦ ἐχθροῦ
γενναιότατον, τὸν ἐν μεγίστοις τέρασιν
ἐκλάμψαντα, ἅπαντες Ἀρτέμιον,
εὐφημήσωμεν πίστει· βρῦει γὰρ ἰάματα,
τοῖς προστρέχουσι πόθῳ, καὶ καταπαύει
πάθη χαλεπά, καὶ τῶν ἐν θλίψει
ἀνθρώπων προΐσταται.**

**Ἁγίου Γερασίμου Κάθισμα Ἦχος πλ.δ' .
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.**

**Γεννητόρων τὸν πόθον ὑπεριδῶν, καὶ
Χριστὸν ἀγαπήσας ὀλοσχερῶς. αὐτῷ
ἠκολούθησας, μέχρι τέλους ἀοίδιμε· τὸν
γὰρ σταυρόν σου ἄρας, ἐπ' ὤμων
ἀνέδραμες, εἰς ἀβάτους; ἐρήμους,
διάγων ὡς ἄσαρκος· ὅθεν καὶ πλουσίας
ἀμοιβὰς τῶν σῶν πόνων, ἐδέξω μακάριε,
ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου, θεοφόρε
Γεράσιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν μνήμην
σου.**

**Δόξα ... τῆς Ἁγίας Ματρῶνης. Ἦχος ὁ
αὐτός. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.**

**Ἀγλαΐαις ἐκλάμψασα ἀρετῶν,
κατηγλαΐσας κόσμον ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν
θείων θαυμάτων σου, ὦ Ματρῶνα
θεόπνευστε, καὶ ῥαθύμων ἐγείρεις,
ψυχὰς εἰς ἐγρήγορσιν, ἐντολῶν τοῦ
Κυρίου, καὶ ζῆλον τὸν ἔνθεον· μέγα
παρασχοῦσα, πρὸς ἐκμίμησιν ὄντως,
ὑπόδειγμα πάνσοφε, σεαυτὴν οἷς
ὑπέρτερον, τῆς τοῦ θήλεως φύσεως, τὸ
φρόνημα ἀνέδειξας σεμνή, καὶ ἀνδρικὰ
διήνυσας πανεύφημε, ἔνσαρκος
ἀσθενεῖα, ἐπὶ γῆς ἀγωνίσματα.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Τὸ πολύφωτον ὄχημα τοῦ Θεοῦ, τοῦ
νοός μου τὰ νέφη τὰ σκοτεινά, Δέσποινα,
διάλυσον, τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου·
καὶ μετανοίας φέγγει, τὰ ὄμματα**

φώτισον, τῆς ζοφερᾶς ψυχῆς μου, παθῶν
 ἀμαυρότητι, τὰ πεπωρωμένα, καὶ
 τυφλώττοντα πάντη, τῶν φαύλων μου
 πράξεων, θολεραῖς ἐπιχύσεσιν, ἵνα πίστει
 κραυγάζω σοι· Θεοτόκε Ἀειπάρθενε,
 πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν κακῶν
 μου δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, **σὲ γὰρ ἔχω ὁ
 δοῦλός σου, ὀξυτάτην βοήθειαν.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς
 τεθνεῶτας ἠγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ
 ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐα χορεύει ἐν τῇ σῆ
 Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα
 πανηγυρίζουσι, **τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει**
σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεια, καὶ
 νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ
 Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης,
 χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου
 ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ
 μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
 φιλόφρονε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος
 συγχαίρει, **τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου**
πολυέλεε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ Κ' τοῦ μηνός Οκτωβρίου, Μνήμη τοῦ
Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Στίχοι.

Ὁ πάντα λαμπρὸς Ἀρτέμιος ἐν βίῳ,
 Τμηθεὶς ἀπῆλθεν εἰς ὑπέρτατον κλέος.
 Εἰκάδι Ἀρτέμιος πυκινόφρων αὐχένα
 τμήθη.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου πατρὸς
ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου, τοῦ ἐκ

**Τρικάλων τῆς Πελοποννήσου, οὗ τὸ
σεπτὸν καὶ ἅγιον λείψανον σώζεται
ἄφθορον ἐν Κεφαλληνία.**

Στίχοι.

Γεράσιμος κάλλιστον ἦρατο κλέος
Ἐκ τῆς ἄνωθεν ἀγλαῆς εὐκοσμίας.
Ἐκτη πιννυτὸς ἔφθανε φῶς δεκάτη
Γεράσιμος.

**Τῷ αὐτῷ Μηνί, τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Ματρώνης τῆς θαυματουργοῦ.**

Στίχοι.

Λιποῦσα κόσμον ἔμπλεων ἀκοσμίας.
Χριστῷ πρόσεισι νυμφικῶς ἡ παρθένος.
Εἰκάδι Ματρώνης δέμας γαῖα κάλυψε
θανούσης.

**Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ἐβόρης, Ἐνόης,
Ζεβινᾶς, Γερμανός, Νικηφόρος,
Ἄντωνῖνος, καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Μαναθῶ
ἡ παρθένος, ξίφει καὶ πυρὶ τελειοῦνται.**

Στίχοι.

Λίθοις Ἐβόρην καὶ σύναθλον Ἐνόην,
Λίθων λάτραι κτείνουσιν ἀθλητοκτόνοι.
Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον
σὺν Ἄντωνίνῳ δεικνύει νικηφόρους.
Τί καὶ καθαρθῆς εἰς τὸ πῦρ βεβλημένη,
Ἄγνη Μαναθῶ, πνεῦμα σῶμα παρθένε;

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ἐπισκόπου**

**Τραπεζούντος, ζήσαντος ἐπὶ βασιλείας
Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.**

**Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Ἦχος δ΄. Ὦδὴ α΄.

**Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.**

Ὦδὴ γ΄.

**Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.**

Ὦδὴ δ΄.

**Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ
Ἵψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκράυγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.**

Ὦδὴ ε΄.

**Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.**

Ὦδὴ Ϛ´.

Τὴν θεϊαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

Ὦδὴ ϛ´.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η´.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὠδῆ Θ΄.

**Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
ἀειπάρθενε.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ.

Ὅτι Ἅγιός ἐστιν.

**ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΣΤ', Ἦχος β', Τοῖς
μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

**Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἶ κατ'
οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος,
βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς
ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν, εὐθὺς
δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα,
καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον
ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ
σῇ ἐγέρσει.**

**Ἐξαποστειλάρια τῶν Ἁγίων καὶ τῆς
Θεοτόκου. Γυναῖκες ἀκουτισθητε.**

Συνὼν τῷ Παντοκράτορι, Θεῷ μάρτυς
Ἀρτέμει, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν,
λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων
μέμνησο, τὴν ἱερὰν καὶ πάμφωτον,
πανήγυριν σου ἄσμασι, τοῦ λυτρωθῆναι
παντοίων, ἐπιφορῶν σαῖς πρεσβείαις.

**Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ. Τοῖς Μαθηταῖς
συνέλθωμεν. Τοῖς Μαθηταῖς**

Παρεστηκῶς Ἀρτέμει, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι,
καὶ ἀστραπαῖς λαμπόμενος, τοῖς ἐκεῖθεν
πλουσίως, ἐξ οὐρανοῦ ἐποπτεύοις, τοὺς
τιμῶντάς σε πόθῳ, μεγαλομάρτυς
Ἐνδοξε, συμμαχῶν θείοις ὄπλοις, ὡς τοῦ
Χριστοῦ, στρατιώτης ἄριστος ἀθλοφόρε,
τῷ σταυροφόρῳ Ἄνακτι, κατ' ἐχθρῶν
πολεμίων.

**Ἁγίου Γερασίμου. Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε.**

Προστάτην σε θερμοτατον, Κεφαλληνία
κέκτηται, φρουρόν τε φύλακα ῥύστην,
διὸ λαμπρῶς τὴν σὴν μνήμην,
πανηγυρίζει κρᾶζουσα· ἀεὶ σκέπε τὴν
Νῆσόν σου, καὶ φύλαττε ἀπήμονα λοιμοῦ
λιμοῦ, καὶ κινδύνων Γεράσιμε θεοφόρε.

Τῆς Ἁγ. Ματρώνης. Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

Τῆς ψυχῆς τὸ τριμερές, εἰς ἀπαθείας
ἄβυσσον, κατέδυσας, ὦ Ματρῶνα, καὶ
ἀβρόχως τῆς ζωῆς, διαγαγοῦσα πέλαγος,

πρὸς γῆν τῆς ἐπαγγελίας τῆς ἄνω
κατήντησας.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἄκρασίας τῷ καρπῷ, ὁ ὄφεις δελεάζων
με, ἡδοναῖς θέλγει τοῦ βίου, καὶ
παραβάτην ἐντολῶν, τῶν θείων
ἀπεργάζεται, ἀλλὰ σὺ τῷ Θεῷ με,
Παρθένε κατάλλαξον.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ
Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ
ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ
συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων
καὶ Φιλάνθρωπος.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο, ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε, διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, ἀνέστη, Θεός ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένην ζωὴν ἐδωρήσατο.

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γερασίμου. Ἐκ τοῦ μηναίου τῆς Α.Δ. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὄργάνῳ.

Ὅσιε πάτερ Γεράσιμε, τῶν ἐπιγείων
τερπνῶν, πᾶσαν σχέσιν κατέλιπες, καὶ
σαρκὸς εὐπάθειαν, οὐρανίῳ σου ἔρωτι,
καὶ τῷ Σωτῆρι κατηκολούθησας, ἐν γῆ
βιώσας οἷά περ ἄγγελος· ὧ τῶν ἀγώνων
σου! δι' ὧν πλήρης γέγονας, τῶν
δωρεῶν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ὡς ἐνθεώτατος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου
θαύματος.

Ὅσιε πάτερ Γεράσιμε, τῶν ἐπιγείων
τερπνῶν, πᾶσαν σχέσιν κατέλιπες, καὶ
σαρκὸς εὐπάθειαν, οὐρανίῳ σου ἔρωτι,
καὶ τῷ Σωτῆρι κατηκολούθησας, ἐν γῆ
βιώσας οἷά περ ἄγγελος· ὧ τῶν ἀγώνων
σου! δι' ὧν πλήρης γέγονας, τῶν
δωρεῶν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ὡς ἐνθεώτατος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου
θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀποσταλεῖς ἐκ
Θεοῦ, ὡς οὐράνιος ἄνθρωπος, πρὸς τὴν

νῆσον ἔφθασας, Κεφαλλήνων μακάριε,
καὶ ταύτην πλήσας τῆς εὐλογίας σου,
Μονὴν ἁγίαν ἵδρυσας Ἄγιε, ἔνθα
μονάζουσαι, κύκλω τοῦ λειψάνου σου,
πανευλαβῶς, μέλπουσιν ἰστάμεναι, τὰς
ἀριστείας σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

**Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου
θαύματος.**

Πάτερ παμμάκαρ Γεράσιμε, σὲ πολιοῦχον
θερμόν, καὶ προστάτην καὶ ἔφορον,
κεκτημένη γάνυται, τοῖς πολλοῖς
θαυμασίοις σου, Κεφαλληνία καὶ τῷ
λειψάνῳ σου, ἀεὶ προσπίπτει θερμῶς
βοῶσά σοι Ὡσπερ διέσωσας, πάλαι
ἡμᾶς Ἄγιε, οὔτω καὶ νῦν, καὶ πάντοτε
φύλαττε, τὴν κληρουχίαν σου.

ἢ

**Τῆς Ἁγίας Ματρώνης. Ἦχος. πλ. δ΄. Ὡ
τοῦ Παραδόξου θαύματος.**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὄργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς καὶ
γυναῖκες ὀφρύν, τοῦ μεγάλα,
αὐλήσαντος, καθαιροῦσιν ὄφεως! πῶς
ἰσχὺν ἐνεδύσατο, τὴν κατ' ἐκείνου, τὸ
ἀσθενέστατον, τῷ ὄντι φύλον! πῶς εἰς

ἀγῶνας χωρεῖ, τοὺς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἢ τὸ
πρὶν εὐόλισθος, φύσις διό, Χριστὸν
μεγαλύνομεν τὸν τούτου πρόξενον.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

**Ἦχος. πλ. δ'. Ὡ τοῦ Παραδόξου
θαύματος.**

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς καὶ
γυναῖκες ὀφρύν, τοῦ μεγάλα,
αὐλήσαντος, καθαιροῦσιν ὄφεως! πῶς
ἰσχὺν ἐνεδύσατο, τὴν κατ' ἐκείνου, τὸ
ἀσθενέστατον, τῷ ὄντι φύλον! πῶς εἰς
ἀγῶνας χωρεῖ, τοὺς ὑπὲρ ἄνθρωπον, ἢ τὸ
πρὶν εὐόλισθος, φύσις διό, Χριστὸν
μεγαλύνομεν τὸν τούτου πρόξενον.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,
καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.

**Ἦχος. πλ. δ'. Ὡ τοῦ Παραδόξου
θαύματος.**

Ὡ τῆς γενναίας ἐνστάσεως, καὶ
παλαισμάτων τῶν σῶν, ὧ Ματρῶνα
θεόληπτε, δι' ὧν ἐκνικήσασα, τὴν
δαιμόνων παράταξιν, τὸ κατ' ἐκείνων
ἔστησας τρόπαιον, καὶ στεφανίτις ὠφθης
ἀναίμακτος, τῆς προαιρέσεως, τὸ σεπτὸν
μαρτύριον διὰ παντός, ὑπελθοῦσα
πάνσοφε, στερρῶς τοῦ βίου σου.

Στίχ. Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἦχος. πλ. δ'. Ὡ τοῦ Παραδόξου θαύματος.

Σὲ ὄλβον ἔσχεν ἀσύλητον, ἡ σὴ Ματρῶνα πατρὶς, καὶ σεπτὸν ἀγαλλίαμα, καὶ λιμένα ἄκλυστον, καὶ στερρὸν περιτείχισμα, καὶ κατ' ἐχθροῦ παντὸς ἀμυντήριον, ψυχῆς καὶ σώματος φυλακτήριον, ἦν καὶ περίσωζε, διὰ τέλους πάνσεμνε ταῖς σαῖς εὐχαῖς, πᾶν τὸ πρὸς ἐπήρειαν ἀποτεριχίζουσα.

Δόξα ... ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΣΤ', Ἦχος πλ. β' Ἰδιόμελον.

Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ, πρὸς ἀνθρώπους Θεοῦ, εἰρήνην τὴν σὴν διδούς, μετὰ τὴν Ἐγερσιν Μαθηταῖς, ἐμφόβους ἔδειξας αὐτούς, δόξαντας πνεῦμα ὀρᾶν, ἀλλὰ κατέστειλας τὸν τάραχον αὐτῶν τῆς ψυχῆς, δείξας τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου· πλὴν ἀπιστούντων ἔτι, τῆ τῆς τροφῆς μεταλήψει, καὶ διδαχῶν ἀναμνήσει, διήνοιξας αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· οἷς καὶ τὴν Πατρικὴν ἐπαγγελίαν καθυποσχόμενος, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, διέστης πρὸς οὐρανόν. Διὸ σὺν αὐτοῖς προσκυνουμέν σε, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... ἦχος β'.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
 Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ
 σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ
 Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα
 νενέκρωται, ἡ Εὐα ἠλευθέρωται, ὁ
 θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
 ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες
 βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.** Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
 - **Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.**
 - **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,**
- **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.**
 - **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**

- **Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**
- **Καθ'** ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα ἰ Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
- **Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.**

- **Π**αράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
- **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
- **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
- **Δ**όξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
- **Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.
- **Ἄ**γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
- **Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀναστάσιμον Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, **μόνε πολυέλεε.**

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2024.

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (ΣΤ' ΛΟΥΚΑ). Ἦχος πλ.
δ'.**

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρας
Ἄρτεμίου, τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου
Πατρὸς, ἡμῶν Γερασίμου, καὶ τῆς
Ὁσίας ἡμῶν Ματρώνης, τῆς
Χιοπολίτιδος.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ αἰεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπάζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Β’.

**Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς·**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

**Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Πατρί .. Καὶ νῦν ...

**Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας. Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφήν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, **Κύριε δόξα σοι.**

Στίχ. β΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφήν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, **Κύριε δόξα σοι.**

Στίχ. γ΄ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος,
ταφήν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, **Κύριε δόξα σοι.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικόν.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς
σοι, Ἄλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

**Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ εὖσπλαγχνος,
ταφήν καταδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς
ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ
Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.**

**Ἀπολυτίκια Ἦχος δ'. Ταχὺ
προκατάλαβε.**

**Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων
γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους
καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση· Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις,
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ἔτερον Ἀγίου Ἀρτεμίου Ἦχος α'. Τοῦ
λίθου σφραγισθέντος.**

**Ποικίλαις βασάνοις ἐναθλήσας μακάριε,
ὡς στερρὸς ἀδάμας τὸν παραβάτην
κατήσχυνας· καὶ γὰρ ἐν πέτρα μεγίστη
πιεσθεὶς διὰ τὴν πέτραν, Χριστόν, καὶ
αἰκισθεὶς στέφος ἐδέξω τοῦ μαρτυρίου
μεγαλομάρτυς Ἀρτέμιε· δόξα τῷ σὲ
ἐνισχύσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,**

**δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.**

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Γερασίμου εἰς
Ἦχον α' .**

**Τῆς σαρκὸς χαλινώσας τὰ σκιρτήματα
ἅπαντα, καὶ τὰ πάθη νεκρώσας,
ἐγκρατείας τοῖς βέλεσιν, ἀνήχθης πρὸς
ἀπάθειαν σοφέ, ὡς ἄσαρκος βιώσας ἐκ
πηγῆς· διὰ τοῦτο καὶ θαυμάτων πηγὰς
προχέεις ἡμῖν τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ
σὲ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ
σε ἡμῖν, φρουρὸν Γεράσιμε.**

τῆς Ἁγίας Ματρώνης. Ἦχος α'.

**Μονάσασα θεαρέστως ἐναρέτως
ἐβίωσας, καὶ χάριν ἰαμάτων ἐκομίσω
Ματρῶνα θεόληπτε· θαυμάσια δὲ
τελέσασα φοβερὰ, Μονὴν συνεκρότησας
ιεράν· προσενήνοχας πληθὺν τῶν
πιστευσάντων σοι παμμακάριστε· δόξα
τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ
στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ πᾶσιν ἰάματα.**

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον Ἦχος β'.

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν**

Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
 ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
 πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
 ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ**

ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ἵτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἵγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Ἵγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἵγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εισάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ἡ' 27 – 39.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. ²⁸ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. ²⁹παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. ³⁰ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. ³¹καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. ³²Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ

ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ
 αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ
 ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. ³³ἔξελθόντα δὲ τὰ
 δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον
 εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη
 κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ
 ἀπεπνίγη. ³⁴ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ
 γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς
 τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. ³⁵ἔξῆλθον
 δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
 Ἰησοῦν, καὶ εὔρον καθήμενον τὸν
 ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια
 ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ
 σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ
 Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. ³⁶ἀπήγγειλαν δὲ
 αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ
 δαιμονισθεὶς. ³⁷καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
 ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν
 Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι
 φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ
 ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον
 ὑπέστρεψεν. ³⁸ἔδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ,
 ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν
 αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς
 λέγων· ³⁹Υπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ
 διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. καὶ
**ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων
 ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
 δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
 παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
 οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῆ ζωοποιῶ Τριάδι τὸν τρισάγιον**

ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν

ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὖρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνοῦμενον καὶ
 συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν
 Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
 πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
 εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
 κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
 κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλῶμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν

Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό'Εξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν κατασχύνης
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ

υιούς ημέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
παῖσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθήμεθα.
Σοι Κύριε.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. **(3).**

Πρόσχωμεν
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν ἦχος δ'.

**Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.
Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἦχος β'.

**Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις άφεσιν αμαρτιών
και εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ήμῶν αινέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ανυμνήσωμεν τήν
δόξαν Σου, ὅτι ήξίωσας ήμᾶς τῶν άγιών
σου μετασχεῖν μυστηρίων, τήρισον ήμᾶς
έν τῷ σῶ άγιασμῷ, ὅλην τήν ήμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.

Άλληλουϊα, Άλληλουϊα, Άλληλουϊα.

- Ὅρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, άγιών,
άχράντων, άθανάτων, έπουρανίων και
ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
μυστηρίων, άξίως εύχαριστήσωμεν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε, έλέησον.

- Αντιλαβοῦ, σῶσον, έλέησον και
διαφύλαξον ήμᾶς ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, έλέησον.

- Τήν ήμέραν πᾶσαν, τελείαν, άγίαν,
είρηνικὴν και άναμάρτητον αίτησάμενοι,
έαυτοῦς και άλλήλους και πᾶσαν τήν
ζωήν ήμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Εύχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός ήμῶν,
έπί τῆ μεταλήψει τῶν άγιών, άχράντων,
άθανάτων, και έπουρανίων σου
Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ήμῖν έπ'
εύεργεσία, και άγιασμῷ, και ίάσει τῶν
ψυχῶν και τῶν σωμάτων ήμῶν. Αὐτός,

Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν
Του Κυρίου δεηθῶμεν**

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογούντάς σε, Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεύσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ

τοῦ Πατρός τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἦχος β'.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. **(τρὶς).**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο** ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν
τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων
ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ
ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,

ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμην.

Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.